

Závěrečné stanovisko

**ve věci šetření o řízení týkajícího se výstavby vodní nádrže V B
(věc Ing. F K)**

Přijetí tohoto stanoviska předcházela zpráva o šetření ze dne 27. května 2004. Ta poukázala mimo jiné na potřebu blíže prošetřit některé aspekty postupu dotčených správních úřadů. Konkrétně se jednalo o postup bývalého Katastrálního úřadu v Břeclavi, dnes označeného jako Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj se sídlem v Brně, katastrální pracoviště Břeclav a Městského úřadu Břeclav, odboru životního prostředí. V souladu s ustanovením § 18 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, jsem požádal ředitele Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, aby mi zprostředkoval vyjádření od dotčeného katastrálního pracoviště stran vyrozumění Ing. K postupem dle § 84 odst. 2 vyhlášky č. 190/1996 Sb. Po vedoucím odboru životního prostředí při Městském úřadu Břeclav jsem požadoval informace týkající se účastenství Ing. K v řízení o kolaudaci stavby vodní nádrže V B, jakož i samotného průběhu předmětného řízení.

V rámci svého šetření jsem se také obrátil na ředitele Zemědělské vodohospodářské správy, oblast povodí Moravy, abych získal vyjádření k možnostem majetkově-právní úpravy vztahů k pozemkům dotčeným stavbou vodní nádrže. Požádal jsem také o sdělení, zda organizace neuvažuje požádat Ministerstvo financí o udělení výjimky při stanovování výše ceny pozemků dotčených stavbou vodní nádrže.

I. - vyjádření Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj se sídlem v Brně, katastrální pracoviště Břeclav

K dotazu, jakou formou bylo Ing. K doručeno oznámení bývalého Katastrálního úřadu v Břeclavi o doplnění části pozemku bývalého pozemkového katastru p.č. do katastru nemovitostí v podobě pozemků p.č. a p.č. / roce 2001, mi bylo ředitelem organizačně nadřízeného Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj dne 16. června 2004 sděleno následující.

Ing. S zopakoval, že na základě žádosti Okresního úřadu Břeclav ze dne 1. srpna 2000 o provedení částečného zápisu geometrického plánu č. 1391-047/96 provedl bývalý Katastrální úřad v Břeclavi zápis mimo jiné na listu vlastnictví č. v k.ú. V B, pro vlastníka Ing. F K. Tento zápis byl proveden dne 9. ledna 2001 pod položkou výkazu změn č. 37/2001. Daným

zápisem doplnil katastrální úřad část pozemku doposud vedeného ve zjednodušené evidenci - parcela původ bývalý pozemkový katastr (PK) č. 1234/1 o výměře 2 654 m² do katastru nemovitostí jako pozemek p.č. 1234/1 o výměře 2 654 m². Další část pozemku PK č. 1234/2 o výměře 444 m² byla do katastru nemovitostí doplněna jako pozemek p.č. 1234/2 o výměře 444 m². Zbylá část výměry pozemku PK č. 1234/3 o velikosti 623 m² zůstala evidována pod původním označením v operátu bývalého pozemkového katastru. Uvědomění o provedeném zápisu bylo Ing. K. J. zasláno dne 9. ledna 2001 obyčejnou poštou.

Jelikož se doklady o odesílání obyčejných zásilek na katastrálním úřadu, resp. na jednotlivých katastrálních pracovištích, nezakládají, nelze doložit důkaz o tom, že byl přípis ze dne 9. ledna 2001 jako obyčejná zásilka odeslán Ing. K. J. Při doručování daného oznámení postupoval bývalý katastrální úřad v souladu s § 24 správního řádu. Uvědomění o provedení zápisu posoudil úřad jako písemnost menší závažnosti, která nevyžaduje doručení do vlastních rukou.

II. - vyjádření Městského úřadu Břeclav, odboru životního prostředí

Vyjádření vodoprávního úřadu jsem obdržel dne 30. června 2004. Jeho vedoucí Ing. V. J. V. mi k otázce účastenství Ing. K. J. v řízení o kolaudaci stavby vodní nádrže V. B. sdělil, že s odstupem času lze jen těžko říci, proč pracovník tehdy příslušného Okresního úřadu Břeclav, který vedl řízení o kolaudaci, neuvedl do seznamu známých účastníků řízení uvedeného v části rozhodnutí o přerušení řízení čj. vod 2481/1/02-231.2/HZ označené jako „veřejnou vyhláškou budou uvědoměni“ jméno Ing. K. J. Pravděpodobně se tak stalo z důvodu, že tehdejší vodoprávní úřad neměl k dispozici aktuální výpisy z katastru nemovitostí, čímž došlo k tomu, že na seznamu účastníků řízení figuruje původní majitel, tj. paní M. J. K., matka stěžovatele, ačkoliv v té době byl již vlastníkem předmětných nemovitostí Ing. K. J. Na druhou stranu vedoucí úřadu podotkl, že právě z důvodu velkého počtu účastníků řízení (pozn. jednalo se o 276 známých účastníků), zvolil vodoprávní úřad formu doručení veřejnou vyhláškou, aby tak minimalizoval možnost opomenutí některého z účastníků řízení. To konečně korespondovalo s ustanovením § 80 odst. 1 stavebního zákona a § 48 vyhlášky č. 132/1998 Sb. Vodoprávní úřad však zastává ten názor, že uvedení jmenného seznamu účastníků řízení na veřejné vyhlášce není podmínkou a že konkrétně stěžovatel nebyl žádným způsobem zkrácen na svých právech.

K průběhu řízení o kolaudaci Ing. V. J. V. uvedl, že jelikož nebyly ve stanovené lhůtě splněny podmínky uvedené v rozhodnutí ze dne 30. prosince 2002, zejména pak nebyl dodán souhlas účastníků řízení s kolaudací stavby, zůstává řízení přerušeno. Dle informace vodoprávního orgánu z počátku února 2005 tento stav přetrvává do současnosti.

Názor dotčeného vodoprávního úřadu, že by bylo možné, poté co nebyla podmínka stanovená v rozhodnutí o přerušení řízení splněna, řízení zastavit, se však proti jeho vyjádření ochránci v únoru 2004 pozměnil. Názorový posun byl vysvětlen poukázáním na fakt, že námítky Ing. K. J. které způsobily přerušení řízení o kolaudaci, byly občanskoprávní povahy. Proti povolení stavby však nebyly

vzneseny žádné námitky, stavební povolení nabylo právní moci a stavba byla vybudována. Je třeba zdůraznit, že předmětem kolaudačního řízení je zhodnotit, zda byla stavba vybudována v souladu se stavebním povolením a schválenou projektovou dokumentací. Požadavky a připomínky Ing. K by tedy byly relevantní v případě, že by se jednalo o stavební povolení, nikoliv o kolaudační řízení.

Sám vodoprávní úřad uznal, že rozhodnutí Okresního úřadu Břeclav o přerušení je velmi problematické. Vydání kolaudačního rozhodnutí nemělo být podmíněno splněním požadavků stěžovatele, a řízení tudíž nemělo být přerušeno. Se vznášenými požadavky Ing. K se měl okresní úřad vypořádat, a následně rozhodnout ve věci.

K možnosti nápravy daného stavu vedoucí úřadu uvedl, že zvažuje možnost nového projednání celé záležitosti, které by přispělo ke konečnému vyřešení problému.

Dále se Ing. V dotkl problému účastenství Ing. K v řízení o kolaudaci. Zdůraznil, že na jeho všechny požadavky bylo vždy reagováno. Taktéž veškeré jeho dotazy mu byly jak ústně při jeho návštěvách, tak i písemně zodpovězeny a rovněž mu byly poskytnuty veškeré požadované dokumenty ze spisu. Dělo se tak přesto, že se vodoprávní úřad domnívá, že Ing. K není oprávněným účastníkem řízení. Stavební zákon jasně stanovuje účastníky kolaudačního řízení, mezi něž mimo jiné patří majitel pozemku, na němž se stavba nachází. V případě stavby vodní nádrže je však stavbou ve smyslu vodního zákona pouze těleso hráze, nápuštný a výpuštný objekt a jiné technické prvky. Pozemky Ing. K se však nenacházejí pod hladinou stálého zatopení, ale v oblasti retenčního, respektive ochranného prostoru nádrže. Není na nich tedy umístěna žádná stavba a postavení stěžovatele jako účastníka kolaudačního řízení stavební zákon vylučuje. Na této skutečnosti nic nemění ani to, že okresní úřad po celou dobu řízení s Ing. K jako s účastníkem řízení jednal. Jak dále Ing. V s poukazem na názor Nejvyššího správního soudu prezentovaného ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 5/2004 podotkl, že status účastníka řízení a z toho plynoucí soubor práv a povinností náleží tomu, koho za účastníka řízení stanovil zákon a nikoliv správní orgán.

Dále Ing. V zdůraznil, že Ing. K by mohl být účastníkem pouze řízení o povolení stavby. Takové postavení by mu totiž plynulo přímo z vodního zákona. Dále se se mnou Ing. V shodl na tom, že s ohledem na dobu, ve které bylo stavební povolení vydáno, je bezpředmětné jakkoliv rozebírat legitimitu stavebního povolení a stavby samotné. Zdůraznil, že proti povolení stavby nebyly vzneseny žádné námitky, stavební povolení nabylo právní moci a stavba byla podle jeho podmínek vybudována. Zde lze konstatovat, že z hlediska dnes platných právních předpisů byl stěžovatel krácen na svých právech. Je ale nutné si uvědomit, že se vše odehrávalo v období, kdy bylo vlastnické právo jednotlivce potlačováno. Proto není možné, aby dnes stěžovatel uplatňoval některé své požadavky u vodoprávního úřadu.

Nakonec vedoucí úřadu uvedl, že dle jeho informací nedošlo doposud mezi Zemědělskou a vodohospodářskou správou a Ing. K k dohodě o vykoupení

pozemků nebo uzavření nájemní smlouvy apod. Tímto je celá záležitost poslávena do občanskoprávní roviny, kde jde o spor právníké a fyzické osoby, do něhož nepřísluší vodoprávnímu úřadu zasahovat. Tato otázka vzájemného vyrovnání nikterak nesouvisí s kolaudací stavby. V daném případě není rozhodující, zda je stavba zkolaudovaná, či nikoliv.

III. - vyjádření ředitele Zemědělské vodohospodářské správy, oblast povodí Moravy

Sdělení Ing. J. H. CSc., jsem obdržel po peripetiích s doručením mé písemnosti do ústředí správy v závěru roku 2004. Ředitel správy uvedl, že problém doposud neskončeného majetkověprávního vypořádání k pozemkům dotčených stavbou vodní nádrže se týká 11 vlastníků. Vlastníci těchto pozemků jsou povinni podle § 50 písm.) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých dalších zákonů (vodní zákon), vodní dílo vybudované před účinností zákona č. 254/2001 Sb. na svých pozemcích strpět. Vlastníci pozemků nejsou omezeni ve svém právu na úpravě vzájemného vztahu s vlastníkem vodního díla, nejsou omezeni v nároku na úhradu za omezení vlastnictví k tomuto pozemku. Pokud vlastník pozemku nesouhlasí s náhradou, lze se obrátit v soukromoprávním sporu na soud. K možnosti udělení výjimky ministerstvem Ing. H. Csc., uvedl, že Zemědělská vodohospodářská správa připravila listiny k žádosti o udělení výjimky při stanovování cen pozemků dotčených stavbou vodní nádrže. Tato listina však nebyla doporučena, a proto nebyla odeslána na Ministerstvo financí.

IV. - závěr

A - K postupu Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, se sídlem v Brně, katastrální pracoviště Břeclav

K postupu bývalého Katastrálního úřadu v Břeclavi uvádím, že závěr o tom, zda bylo či nebylo Ing. K. doručeno oznámení o doplnění pozemků bývalého pozemkového katastru do katastru nemovitostí podle § 84 vyhlášky č. 190/1996 Sb. přípisem ze dne 9. ledna 2001, nelze vzhledem k tomu, že se doklady o odeslání obyčejných zásilek na dotčeném úřadu neukládají, podrobovat dalšímu šetření. Je však třeba přihlídnout k časovému posunu od dané události o 4 roky a dále pak k tomu, že daná skutečnost nemá s ohledem na požadavky stěžovatele nejmenší souvislost s tím, že dotčené pozemky Ing. K. byly fakticky znehodnoceny výstavbou vodní nádrže již v osmdesátých letech minulého století. Postup katastrálního úřadu v lednu 2001, v rámci kterého byly pozemky dotčené vodní nádrží doplněny do katastru nemovitostí a v rámci něhož se do katastru nemovitostí dostal mimo jiné údaj o druhu předmětných pozemků, nemohl nijak poškodit práva Ing. K., který je přesvědčen, že až tímto úkonem byl dovršen proces „znehodnocení“ jeho pozemků. Pozemky byly „znehodnoceny“, ve smyslu dotčeny stavbou vodní nádrže, již před více než 20 lety.

Nemohu ani nic namítat proti praxi, že se písemnosti obsahující oznámení podobná tomu, jaké mělo být dopisem ze dne 9. ledna 2001 zasláno Ing. K zasílají obyčejnou poštou a bez doručenek. Nejedná se o důležité písemnosti, jejichž doručování by správní řád požadoval realizovat do vlastních rukou.

Vzhledem k výše uvedenému své šetření proti postupu k Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj se sídlem v Brně, katastrální pracoviště Břeclav končím a nepožaduji provedení žádných opatření k nápravě.

B - K postupu Městského úřadu Břeclav, odboru životního prostředí.

Přijímám vysvětlení vodoprávního úřadu o tom, že účelem komunikace správního úřadu s účastníky řízení formou veřejné vyhlášky v řízení s tak velkým počtem účastníků je vyrozumět právně legitimním způsobem širokou, mnohdy přesně neidentifikovanou, skupinu osob splňujících definici účastníků řízení. Z toho důvodu je jakékoliv uvádění jmenného seznamu účastníků řízení do veřejné vyhlášky nadbytečné. Přesto, že někteří účastníci řízení o kolaudaci byli ve vyhlášce vyjmenováni, neznamená to, že ostatní, zde neuvedení, ovšem splňující definici účastníků v kolaudačním řízení podle § 78 stavebního zákona, byli ve svých právech zúčastnit se řízení např. svými připomínkami vztahujícími se k předmětu řízení, zkráceni. Z toho důvodu označuji námitku Ing. K za nedůvodnou.

K postupu vodoprávního úřadu, tj. Městského úřadu Břeclav, odboru životního prostředí, uvádím, že stav, kdy je řízení již více než dva roky přerušeno, lze označit za nezákonný. Takový postoj úřadu nekoresponduje ani se zásadami správního řízení, jakými je rychlost a hospodárnost, či zákonnost řízení, ani s principy dobré správy, jakými je naplnění očekávání veřejnosti o tom, že každé řízení musí být řádně ukončeno, aby tak byla posilována důvěra veřejnosti ve správný a řádný výkon veřejné správy.

Pozastavím-li se nad příčinou nečinnosti správního úřadu, pak zjišťuji, že je jím upínání se k, dle mého soudu, nezákonnému rozhodnutí o přerušení řízení o kolaudaci, resp. podmínce v tomto rozhodnutí uvedené, která s ohledem na svou irelevantnost k předmětu řízení o kolaudaci, neměla být způsobilá účinky přerušení řízení vyvolat.

Smyslem kolaudačního řízení je ochrana společenských (veřejných) zájmů spočívajících v přezkoumání, zda stavba byla realizována v souladu s předcházejícími správními rozhodnutími, zda odpovídá technickým požadavkům a zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení. Jedná se tedy o řízení veřejnoprávní, ve kterém by otázka práva soukromého mohla hrát roli pouze z pohledu vymezení účastníků řízení. Námitky stěžovatele požadující majetkověprávní vyřešení právních vztahů k pozemkům dotčeným stavbou vodní nádrže proto v zásadě nejsou způsobilé předmět kolaudačního řízení ovlivnit. Z toho důvodu neměly připomínky Ing. K

představovat důvod pro přerušeni řízení. Vztahovaly se totiž ke zcela jiným skutečnostem, než které představovaly předmět samotné kolaudace.

S ohledem na to, že rozhodnutí o přerušení řízení o kolaudaci stavby vodní nádrže V... B... lze považovat za vydané v rozporu se zákonem, je třeba zabránit trvání dalšího nezákonného stavu, který spočívá v tom, že řízení zůstává stále přerušeno. Je-li překážkou v dalším postupu procesní rozhodnutí o přerušení řízení, které nebylo vydáno v souladu se zákonem, je především nutné, s ohledem na presumpci správnosti správního aktu, usilovat o jeho zrušení postupem dle § 65 správního řádu. Postoj dotčeného vodoprávního orgánu, který nechává již druhým rokem řízení o kolaudaci přerušené, nemohu akceptovat. Proto jako opatření k nápravě daného stavu navrhuji v souladu s ustanovením § 19 odst. b) zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, provedení úkonů k odstranění nečinnosti spočívající v postupu, který je výše naznačen a doporučuji vodoprávnímu orgánu iniciovat řízení o přezkumu rozhodnutí ze dne 30. prosince 2002 mimo odvolací řízení, v němž by mělo být takové rozhodnutí zrušeno.

Vedle závěru o problematičnosti rozhodnutí o přerušení řízení vyjádřil vodoprávní úřad také pochybnosti stran toho, zda-li stěžovatel vzhledem ke svému postavení v celé kauze vůbec naplnil předpoklady pro účastenství v řízení o kolaudaci.

Dle vyjádření vodoprávního úřadu jsou za stavbu vodní nádrže ve stavebně-technickém slova smyslu podle vodního zákona považovány pouze těleso hráze, náпустný a výпустný objekt a jiné technické prvky. Na pozemcích Ing. K... však žádný z těchto prvků umístěn není, tyto pozemky se nenachází ani pod hladinou stálého zatopení. Se závěrem vodoprávního orgánu, že v takovém případě, kdy stavba není umístěna na pozemcích Ing. K... nelze jej považovat za účastníka řízení o kolaudaci stavby vodní nádrže, souhlasím. Dle mého názoru však vodní zákon, ani jeho prováděcí předpisy jednoznačně nevymezují, co se přesně stavbou vodní nádrže rozumí. Podle ustanovení § 55 vodního zákona, jsou vodními díly stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem. Dle odstavce 1 písmena a) téhož ustanovení jsou vodními díly zejména přehrady, hráze, vodní nádrže, jezy a zdrže. Z takového vymezení je zřejmé, že některé technické prvky - např. hráze, jsou vodním dílem jak samy o sobě, tak mohou být součástí vodního díla jiného (např. přehrady nebo vodní nádrže). Z toho ale nelze, dle mého soudu, dovodit, že určitá komplexní vodní díla (právě jako přehrady či vodní nádrže) lze nebo dokonce je nutno roztržít na jednotlivé technické prvky a ty pak posuzovat jako oddělené stavby.

Vyřešení otázky, co je, či není stavbou vodní nádrže a zda tato stavba je umístěna i na pozemcích pana K..., však považuji za nezbytné pro další průběh řízení. Je nutné, aby se vodoprávní orgán s otázkou účastenství v řízení o kolaudaci vypořádal. V žádném případě totiž nemohu tolerovat postoj úřadu, kdy vyslovuje důvodné pochybnosti stran naplnění podmínek pro účastenství u osoby Ing. K..., ale stále s ním jako s účastníkem řízení jedná. Pokud vodoprávní úřad vychází z úvahy, že z hlediska stavebně-technického uspořádání stavby vodní nádrže tato

nezahrnuje na pozemek ve vlastnictví Ing. K. pak stěžovatel nenaplnuje předpoklady pro to, aby se mohl ve smyslu § 78 odst. 1 písm. d) stavebního zákona stát účastníkem řízení o kolaudaci. Je přitom třeba si uvědomit, že kolaudační řízení je správním řízením se specificky vymezeným okruhem účastníků. Správní orgán svým rozhodnutím nemůže rozšířit okruh účastníků nad rámec stanovený zákonem. Navíc, jak judikoval Ústavní soud ČR (Pl. ÚS 2/99), nelze v tomto případě použít ani ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu¹, neboť dle názoru ústavního soudu specifická definice účastníků určitého veřejnoprávního řízení vylučuje obecné vymezení účastníků správního řízení dle výše uvedeného ustanovení správního řádu.

S ohledem na výše uvedené jsem se rozhodl požádat o součinnost Ministerstvo zemědělství jako ústřední orgán státní správy na úseku vodního hospodářství a obrátit se na něj s žádostí o poskytnutí stanoviska k obsahu pojmu stavba vodní nádrže.

Závěrem však zdůrazňuji, že cílem mého šetření bylo především odstranění nečinnosti vodoprávního orgánu v kolaudačním řízení, proto, bez ohledu na můj dotaz směřovaný ministerstvu, je nezbytné pokračovat v řízení tak, že bude usilováno o zrušení rozhodnutí o přerušení řízení, jak bylo naznačeno výše.

C - K vyjádření Zemědělské vodohospodářské správy, oblasti povodí Moravy

Akceptuji sdělení ředitele Zemědělské vodohospodářské správy, oblasti povodí Moravy, na kterého jsem se obrátil s žádostí o poskytnutí součinnosti mimo rámce původně zahájeného šetření. Správa z titulu správce vodních děl a drobných vodních toků na území ČR musí rovněž v situaci, kdy řeší majetkověprávní vztahy k pozemkům dotčených stavbami vodních děl, které jsou z minulosti doposud nevypořádané, vystupovat jako správce finančních prostředků jí svěřených pro daný účel. Proto při stanovování výše ceny, která se rovná buď nájemnému nebo kupní ceně za pozemky dotčené vodní nádrží, musí vycházet z ocenění majetku podle zákona o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku). Ten stanoví pravidlo, že se pozemek oceňuje podle druhu pozemku evidovaného v danou dobu v katastru nemovitostí. Nelze tedy přistoupit na požadavek, aby se oceňovalo podle stavu, resp. podle druhu pozemku platného v době, kdy došlo k záboru předmětných pozemků pro účely výstavby vodní nádrže.

Koresponduje to konečně se zásadou, kterou stanoví ve svém ustanovení § 12 odst. 4 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Při úplatném nabytí majetku lze cenu sjednat pouze do výše rovnající se ocenění tohoto majetku podle zvláštního právního předpisu.

¹ Ustanovení § 14 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád)

(1) Účastníkem řízení je ten, o jehož právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech má být v řízení jednáno nebo jehož práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny; účastníkem řízení je i ten, kdo tvrdí, že může být rozhodnutím ve svých právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech přímo dotčen, a to až do doby, než se prokáže opak.

(2) Účastníkem řízení je i ten, komu zvláštní právní předpis takové postavení přiznává.

K eventualitě využít postup, který rovněž nabízí citované ustanovení § 12 odst. 4, a to sice že ve veřejném zájmu lze požádat Ministerstvo financí o udělení výjimky, resp. o udělení předchozího souhlasu ke sjednání ceny vyšší, než jakou umožňuje výše zmíněné řešení, uvádím, že rovněž respektuji názor správy, podle kterého dosažení výjimky nevidí jako reálné, proto o ni nežádá. Jelikož se jedná o oblast správního uvážení dotčeného orgánu, a navíc orgánu, který vystupuje v pozici správce majetku ČR (nikoli v pozici státního orgánu vykonávajícího veřejnou správu), nepřísluší mi do problému dále intervenovat.

Vzhledem k výše uvedenému své šetření proti Zemědělské vodohospodářské správě končím a netrvám na podniknutí opatření k nápravě.

V. - požadavek veřejného ochránce práv

Tak jak vyplývá z výše uvedeného, pokračuje mé šetření pouze pokud se týče postupu Městského úřadu Břeclav, odboru životního prostředí, v řízení o kolaudaci. Ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 a ustanovení § 19 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, navrhuji, aby příslušný úřad podnikl opatření k odstranění nečinnosti, a to třeba způsobem, jaký navrhuji v části IV. B tohoto stanoviska.

JUDr. Otakar M o t e j l
veřejný ochránce práv